

Ахъ до кога ще
Тъжь скербъ горчива
Тъй да мя мъчи
Да мя затрива ?

О честь ужаснж!
Стига гоеніе;
Отъ плачь угаснжхъ;
Смили ся съ мене.

На други давашь
Всичко богато;

За други става
Пролѣтъ и лѣто :

Свѣтъ и природа
Само за мезь е
Тежка несгода,
Люто мъченье!

Гюль ся алѣе —
Азь вѣнж, съхнж;
Славей заѣе, —

Азь ще въздъхнж.

Тъзи бѣды щѣтъ
Да ма затрыѣтъ,
Всякой часъ ищѣтъ
Да мя убіѣтъ.